

שער הזוהר - בולעטין #5

והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע

ארגון מוקדש לעורר על לימוד ספר הזוהר הקדוש, כמו שכתוב:
בחיבורא דא יפקון מן גלותא, וכל המעורר ללמוד זוהר הקדוש
מקרב בזה ביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן
חודש שבט תש"ס

מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו

למה הכל רצים ללמוד ספר הזוהר הקדוש?

בו יבואר גודל החיוב ללמוד וללמד הזוהר הקדוש והתיקונים, וחכמת האמת שחיבר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, שבו גילה סודות נפלאים אשר בתורתו ושמותיו הקדושים בהם העולם קיים, ועי"ז תמלא הארץ דעה את ה' באמונה.

מעלתה - טהרתה - קדושתה - סגולתה

קובץ גדול מתלמוד בבלי ירושלמי, מדרשים, זוה"ק, תיקונים, רמב"ם, ראשונים ואחרונים, ספרי שו"ת, ספרי בעשטה"ק ותלמידיו, ספרי מוסר, ועוד. כללים יסודיים ועיקריים בענין לימוד הזוהר והתיקונים. דבריהם הקדושים חוצבים להבות אש, מלהיבים נפש האדם, מדריך ומורה דרך, להתמיד בלימוד הזוהר, ולסיים מידי שבוע בשבוע כל פרשת הזוהר.

אוסף ענקי במקצוע זה עדיין לא ראה אור הדפוס עד היום

תקותינו כי דבריהם הקדושים יעשו רושם בלבבות בני ישראל, וזה יהי פרי עמלי להביא הברכה לכל בית ישראל בכל מקום שהם.

בו יבואר גודל מעלת לימוד ספר הזוהר והתיקונים וסגולתו בזה ובבא

(ד) לימוד הזוהר תיקון האדם בזה ובבא

א. בהיכלא תנינא יש שם חיה קדושה יופיא"ל [גיי קבל"ה, הרמ"ז] שמי, ואיהי קיימא בכל רזי דחכמתא, וכל אינו מפתחאן דחכמתא קיימין ביי [והוא ה"י רבו של משה רבינו ע"ה, כידוע]. האי חיותא קיימא למתבע אגרא מעם קוב"ה למיהב לכל אינון דרדפי בתר מאריהן דחכמה ואפילו מכל בר נש, ואולפי חכמתא למנדע למאריהון, והוא אגרא דיהיב לבני נשא דרדפי בתר חכמה למנדע למאריהון, דכד נפק בר נש מהאי עלמא, האי חיותא נפקא על ד' שרפים מעפפין וטאסת קמיי, ולא שביק כל אינון גרדיני נימוסין די בסטרא אחרא למקרב בהדי, [ואעפ"י שיהי חייב, יצילהו שלא יצטערוהו כעת, ונקה לא ינקה ח"ו, שאין משוא פנים למעלה ויטהרוהו מסיגי מעשיו, אור החמה בשם הרמ"ק זלה"ה].

כמה אינון שליחן דשלם סחרני, ואלין שרפים כד נטלין ואתחזיין, אתכפיין אינון שרפים נחשים מההוא נחש דגרים מותא לכל עלמא, האי חיותא קדישא קיימא, כד נשמתא סלקא ומטאת לגבי, כדין שאיל לה ברזא דחכמתא דמארי, וכפום ההיא חכמתה דרדיף אבתריי ואתדבק בה הכי יהבי ליי אגרא, ואי יכיל

לאדבקא ולא אדבק, דחי ליי לבר ולא עיילא, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו. וכד נטלין גדפייהו אילין שרפים דתחותה, כדין כולהו בטשי בגדפייהו ואוקדון לה. ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא נהירת ולא נהירת, ואע"ג דעובדין טבין אית לה, בגין דלית אגרא בההוא עלמא כאינון דמשתדלי בחכמתא לאסתכלא ביקרא דמאריהן, ולית שיעורא לאגרא דאינון דידעי חכמתא לאסתכלא ביקרא דמאריהון. זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי, דכתיב אשרי אדם מצא חכמה [כי סתם חכמה הוא סודות התורה, אור החמה, בשם הרמ"ק זלה"ה] ואדם יפיק תבונה. (זח"ב רמז, ב)

ב. זכאה אינון כל דמשתדלי באורייתא למנדע בחכמתא דמאריהון, ואינון ידעין ומסתכלין ברזין עילאין, בגין דכד בר נש משתדל בהאי עלמא בהאי, מסתלקי מיניי כל דינין דעלמא, ולא עוד אלא דפתחין ליי תליסר תרעי רזי דאפרסמונא דכיא דחכמתא עילאה תליא בהו, ולא עוד אלא דקוב"ה חקיק ליי בההוא פופירא דכל דיוקנין גליפין תמן, וקוב"ה אשתעשע ביי בגן עדן וחסין תרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי.

חכמתא דאצטריך ליי לבר נש למנדע. חד למנדע לאסתכלא ברזא דמאריי, וחד למנדע ליי לגופי ולאשתמודעא מאן איהו [כמ"ש בזהר ח"א (דף ע"ח ע"א) שהקב"ה אמר לאברהם אבינו ע"ה, לך לך למנדע לך, ואתקנא גרמיי, ופיי באור החמה שם (בשם הרא"ג ז"ל): כלומר, לידע שורש נשמתך מאיזו מקום נחצבת, ובזה תתקן גרמך, שאם לא ידע זה אינו יכול ליתקן, עכ"ל], ואיך אתברי ומאן אתי, ולאן יהך, ותקונא דגופא האיך אתתן, והאיך איהו זמין למיעל בדינא קמי מלכא. וחד למנדע ולאסתכלא ברזין דנשמתין, מאי היא האי נפש דביי ומאן אתי, ועל מה אתינא בהאי גופא טפה סרוחה דהיום כאן ומחר בקבר. וחד לאסתכלא בהאי ולמנדע עלמא דאיהו ביי, ועל מה אתתקן, ולבתר ברזין עילאין דעלמא דלעילא לאשתמודעא למאריי, וכל דא יסתכל מגו רזין דאורייתא.

תא חזי, כל מאן דאזיל לההוא עלמא בלא ידיעה, אפילו אית ביי עובדין טבין סגיאין, מפקין ביי מכל תרעי דההוא עלמא. אם לא תדעי לך היפה בנשים, אם אנת אתיא בלא ידיעה ולא אסתכלת בחכמתא עד דלא תיעול הכא ולא ידעת ברזין דעלמא עילאה, צאי לך, לית אנת כדאי למיעל הכא בלא ידיעה, צאי לך בעקבי הצאן, והוי ידעת גו אינון עקבי הצאן, אליו אינון דבני נשא דשין לן בעקב וידעין רזין עילאין דמאריהון, ובהו תנדע לאסתכלא ולמנדע כו'. (זהר חדש שה"ש בד"ה שלמה אהיה כעוטיה)

ג. בהקדמת התיקונים (י"ד ע"ב): הלכה איהי קבלה. הטעם למה הקבלה נק' הלכה, על כי היא לבדה הולכת עם האדם לבית עולמו. וזה רמוז במש"כ אל תקרא הליכות אלא הלכות, ולמה לא נכתב הלכות עולם לו, ללמדך דדוקא הקבלה הנקראת הלכות הם הולכים עם האדם לבית עולמו, ובכל מקום שהולך ביתו עמו לצוותא ולכבוד ולתפארת, כי המלאך הנברא מלימוד הקבלה לעולם אינו נפרד מהאדם נוסף על מתן שכרו, אבל לימוד הפשוט שכרו אתו ופעולתו לפניו. (כסא מלך להקדמת התיקונים דף י"ד ע"ב)

וועד לעורר על לימוד ספר הזוהר הקדוש